

РЕШЕНИЕ

№ 1137

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 10.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **11622** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ .

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от изпълнителния директно В. М. В., срещу Решение № ППН-01-974 от 10.09.2019 г. на Комисията за защита на личните данни.

В жалбите са развити доводи за незаконосъобразност на административния акт, като постановен при съществени нарушения на административно-производствените правила, неспазване на установената форма и в противоречие с материално-правните норми. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспореното решение и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ /КЗЛД/ – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – В. К. Б. – редовно призована, оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в приложен по делото писмен отговор.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа

обстановка:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № ППН-01-974/03.12.2018 г. на В. К. Б. за това, че [фирма] е използвал неправомерно личните й данни, като на 30.11.2018 г., след проведен телефонен разговор от личния й телефон със служител на дружеството, както и след среща със служител на дружеството на 01.12.2018 г., е установила, че личните й данни – собствено и фамилно име, телефонен номер и гражданско състояние, са на тяхно разположение, без лицето да е давало съгласие за това. В жалбата се сочи още, че В. Б. няма никакви взаимоотношения с [фирма], като съпругът й има необслужван кредит при тях и е посочил своя телефонен номер, домашен и служебен адрес. По делото е представена фактура № [ЕГН]/2019 г., издадена на името на В. К. Б. за мобилен номер 0886 436 664, на който жалбоподателката твърди, че е потърсена от служители на [фирма].

Във връзка с така подадената жалба с писмо изх. № ППН-01-974/29.01.2019 г. на [фирма], на основание чл. 36 от АПК, е предоставена възможност да изрази писмено становище по жалбата, както и да предостави относими към становището доказателства. В определения от административния орган срок със становище вх. № ППН-01-974/11.02.2019 г. [фирма] е изразило становище за неоснователност на жалбата, както и е посочено, че в проведени интервюта С. П. Б. – потребител и дългогодишен клиент на дружеството, е заявил за контакт с него телефонния номер, който жалбоподателката твърди, че е нейният личен номер, поради и което дружеството е използвало тези данни при опити за осъществяване на контакт със своя клиент, след като той е спрял да обслужва договора си за заем. В становището се сочи още, че едва след като служители на дружеството са опитали да осъществят контакт с потребителя на посочения телефон, е установено, че на него отговаря съпругата на потребителя, а евентуалните посещения от страна на служителите са осъществявани на адреса, посочен от потребителя като постоянен и за кореспонденция в договора. Към становището са приложени Общите условия към договор за заем С. на [фирма]. С писмо изх. № ППН-01-974/25.04.2019 г. КЗЛД е изисквала от [фирма] заверено копие от договора за заем, сключен между дружеството и лицето С. П. Б.. От дружеството с писмо вх. № ППН-01-974/07.05.2019 г. е представено заверено копие на Договор за заем С. № 5342-00018343/18.09.2018 г., сключен между [фирма] и С. П. Б.. Видно от представено искане за заема лицето С. Б. е посочил, че е разведен и е с постоянен адрес – [населено място], [улица], както и вписал следните телефони за контакт – мобилен: [ЕГН]; друг: [ЕГН]; друг: [ЕГН].

С писмо изх. № ППН-01-974/14.05.2019 г. КЗЛД е изисквала и от [фирма] представяне на информация за начина, по който дружеството се досегнало до личните данни, включително до личния телефонен номер на г-жа Б., за да осъществи връзка с нея по повод договора за заем. В отговор вх. № ППН-01-974/22.05.2019 г. дружеството е посочило, че при проведено телефонно интервю през 2017 г. с г-н Б. по повод първото му кандидатстване за отпускане на заем, последният е предоставил доброволно номер 0886 436 664 като телефон за личен контакт и този номер е записан в системата на дружество като негов личен номер, а факта, че този номер е на съпругата на лицето е установен едва след като служител на дружеството е потърсил г-н Б. на него.

На свое заседание, проведено на 22.05.2019 г., КЗЛД е взела решение за допустимост на подадената жалба от В. Б. /препис-извлечение от протокол № 22/, както и е конституирала като страни в производството: жалбоподател В. Б. и ответна страна – [фирма] и е взето решение за разглеждане по същество на жалбата в открито

заседание на 10.07.2019г. С писмо изх. № ППН-01-974/11/27.05.2019 г. и писмо изх. № ППН-01-974/10/27.05.2019 г. В. Б. и [фирма] са уведомени, че жалбата ще бъде разгледана по същество на открито заседание на КЗЛД на 10.07.2019 г. от 13.00 часа. Жалбата е разгледана на проведеното на 10.07.2019 г. заседание на КЗЛД и е прието решение за обявяване на жалбата за основателна и за налагане на администратора [фирма] за „нарушение на принципите в чл. 5, § 1, б. „а“ и „в“, респективно на принципите в чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД“ на административно наказание – имуществена санкция /препис-извлечение от протокол № 29/. С решение № ППН-01-974/10.09.2019 г. КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-974/03.12.2018 г., подадена от В. Б. срещу [фирма], като основателна, както и на основание чл. 58, § 2, б. „и“ във връзка с чл. 83, § 5, б. „а“ от Общ регламент за защита на данните /ОРЗД/ е наложила на [фирма] административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 500 лева за обработване на личните данни на В. Б., извършено без наличие на предвидените в ЗЗЛД /отм./ и от ОРЗД условия за допустимостта му, в противоречие с принципите, залегнали в чл. 5, § 1, б. „а“ и б. „в“ от ОРЗД, респ. в чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД /отм./.

Като част от административната преписка по делото са приложени и приети като доказателства и: искане за заем С. № 1181-10169141/31.08.2017 г. от С. Б. до [фирма] с посочен партньор В. Б. и телефони за контакт – [ЕГН]; [ЕГН]; [ЕГН]; искане за заем С. № 1181-10172423/18.04.2018 г. от С. Б. до [фирма] с посочен партньор В. Б. и телефони за контакт – [ЕГН]; [ЕГН]; [ЕГН].

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 38, ал. 7 от ЗЗЛД. Видно от приложеното по делото известие за доставяне жалбоподателят е бил уведомен на 12.09.2019 г. за оспореното решение № ППН-01-974/10.09.2019 г., като жалбата му срещу него е подадена на 26.09.2019 г., съгласно приложено по делото копие на пощенски плик с поставено върху него пощенско клеймо, т. е. жалбата е депозирана пред съда в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение № ППН-01-974/10.09.2019г. е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените й правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД /в приложимата редакция – изм. ДВ, бр. 17/26.02.2019 г./ и чл. 40, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /Правилника/.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 2 от Правилника, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание съгласно чл. 40, ал. 1 от Правилника и е прието единодушно от членовете на административния орган /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД/. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство. Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на В. Б. се приема за основателна и се уважава.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че процесното решение е

постановено и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват неоснователни. Приложимият в конкретния случай материален закон е този, действал към датата на която се твърди да е осъществено нарушението – 30.11.2018 г. – 01.12.2018 г., а не измененията, приети в следствие на влизане в сила на Регламент ЕС 2016/679. В конкретния случай това са разпоредбите, действащи до измененията, обнародвани с ДВ. бр. 17 от 26 февруари 2019 г. Следва също така да се има предвид, че отменените впоследствие разпоредби на ЗЗЛД намират отражение и в Регламент ЕС 2016/679, като текстовете на отменените разпоредби съответстват на текстове от регламента. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД /отм./ предвижда, че личните данни на физическите лица трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, както и да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. По същия начин и принципите, заложи в чл. 5, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент ЕС 2016/679 /приложим от 25.05.2018 г./, регламентирант, че личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД /отменен, но приложим към датата на осъществяване на нарушението/ обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия: 1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; 2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; 4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; 5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; 6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; 7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Цитираните разпоредби са идентични с тези предвидени и в чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679. В процесния случай по делото безспорно се установява обстоятелството, че личните данни на В. Б. са били обработени от [фирма], конституиран като ответна страна в производството пред КЗЛД, в качеството му на „администратор на лични данни“ по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД /отм./ и чл. 4, § 7 от Регламент ЕС 2016/679, който е обработил личните данни /име и презиме, личен телефонен номер, адрес и гражданско състояние/ на В. Б. в хипотезата на събиране и употреба във връзка със събиране на вземания по отношение на лицето С. Б. – неизряден платец по Договор за заем С. № 5342-00018343/18.09.2018 г., сключен между [фирма] и С. П. Б.. В хода на административното производство безспорно се установява, че обработването на лични данни на В. Б. е извършено без нейно съгласие и знание, доколкото последната не е предоставяла на дружеството имената си и личния си телефонен номер по повод на сключваните от лицето С. Б. договори за заем. Нещо повече, видно от приложения по делото Договор за заем С. № 5342-00018343/18.09.2018 г. и искане за заем №

5342-00018343/18.09.2018 г., във връзка със събираня на вземания по които са били употребени личните данни на В. Б., нито името на Б., нито нейния телефонен номер, са били посочени от заемателя в договора или искането. В цитираното искане за заем са вписани три телефона за контакт, между които нито един от тях не е този на В. Б., както и изрично е посочено, че Б. е разведен. В тази връзка следва да се има предвид, че нито в административното производство, нито в настоящото съдебно производство, жалбоподателят ангажира доказателства относно твърденията си, че в проведени интервюта С. Б. – потребител и страна по договори за заем, е посочил лично за контакт с него телефонния номер, който се установява, че е на В. Б., както и по какъв начин се е снабдил с информация за телефонен номер 0886 436 664, за личността на лицето Б. и качеството ѝ съпруга на С. Б., след като той изрично в искането си за заем от 18.09.2018 г. е записал, че е разведен. Ирелевантни за спора са представените по делото искане за заем С. № 1181-10169141/31.08.2017 г. от С. Б. с посочен партньор В. Б. и искане за заем С. № 1181-10172423/18.04.2018 г. от С. Б. с посочен партньор В. Б., тъй като същите касаят друг период и други договори за заем, както видно от същите отново никъде в тях не е посочен „предпочитан телефон за контакт“ телефонен номер 0886 436 664. С оглед на това съдът намира, че обработването на лични данни на лицето В. Б. за целите на събиране на вземане по Договор за заем С. № 5342-00018343/18.09.2018 г. от жалбоподателя е осъществен неправомерно, без да е налице основанието за допустимост на обработването по чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД /отм./, респ. § 6, ал. 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Не се установява по делото в конкретния случай също така личните данни на В. Б. са били обработени при спазване на принципите, залегнали в чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД /отм./ и в чл. 5, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. Съдът намира, че правилно административният орган е квалифицирал извършеното нарушение като такова извършено в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД /отм./, респективно чл. 6, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, както и в противоречие с принципите, залегнали в чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД /отм./, респективно обективирани в чл. 5, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент /ЕС/ 2016/679.

По отношение на наложеното на жалбоподателя административно наказание следва да се има предвид, че КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. "и", имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание "глоба" или "имуществена санкция", предвидено в б. "и" на чл. 58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. "а" – "з" и "й" или вместо тях, т. е. изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в б. "а" – "з" и "й"

принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б. "а" – "з" и "й" съвместно с налагането на административно наказание по б. "и". При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретния случай съдът намира, че правилно КЗЛД е приела, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. По отношение на размера на административното наказание следва да се има предвид, че от една страна размерът е индивидуализиран от административния орган съобразно степента на засягане на обществените отношения по защита на личните данни, както и е определен и мотивиран с обстоятелството, че за физическото лице са произтекли неблагоприятни последици, доколкото последното е въввлечено в гражданскоправни отношения по чужд договор за заем, по който не е страна или лице за контакт. При определяне на санкцията административният орган е обсъдил и елементите на чл. 83, § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема така подадената жалба за неоснователна и недоказана и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и доколкото от процесуалния представител на ответника е претендирано присъждане на юрисконсултско възнаграждение, то жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, сумата в размер на по 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], представлявано от изпълнителния директно В. М. В., срещу Решение № ППН-01-974 от 10.09.2019 г. на Комисията за защита на личните данни, като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], с ЕИК[ЕИК], да заплати на КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: